388R2721

Nr L 241/88 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 1.9.88

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2721/88

av den 31 augusti 1988

om tillämpningsföreskrifter för frivillig destillation enligt artiklarna 38, 41 och 42 i förordning (EEG) nr 822/87

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Spanien och Portugal,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2253/88(2), särskilt artiklarna 47.3, 38.5, 41.10, 42.6 och 81 i denna, och

med beaktande av följande:

Syftet med de frivilliga destillationer som föreskrivs i artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87 är att sanera marknaden utan att de mängder som är förenliga med en god marknadsförvaltning överskrids. Därför bör en gräns fastställas för hur mycket bordsvin en enskild producent får destillera, beroende på hur stor areal som används för framställning av bordsvin. Med hänsyn till nationella bestämmelser om godkännande av kvalitetsvin fso i vissa medlemsstater bör emellertid de största mängder bordsvin som får destilleras inom zonerna i fråga ställas i relation till varje producents totala areal och inte till den areal som används för framställning av bordsvin. I de fall där det är svårt att få exakta uppgifter om vilken areal som vinet härstammar ifrån bör den mängd som får destilleras dock under ytterligare ett år begränsas till en viss procentandel av den mängd bordsvin som framställs under produktionsåret. Denna procentandel skall göra det möjligt att nå resultat som är jämförbara med dem som uppnås när begränsningen görs i relation till den använda arealen. Procentandelen skall följaktligen fastställas med hänsyn till den genomsnittliga hektaravkastningen. Eftersom skördarna i de grekiska delarna av zon C III och i de spanska delarna av zonerna C är väsentligt lägre än inom gemenskapen i övrigt skall en annan procentandel fastställas för dessa delar av vinodlingszonerna i fråga.

Enligt artikel 1.4 i rådets förordning (EEG) nr 2179/83 av den 25 juli 1983 om allmänna bestämmelser om destillation av vin och biprodukter från vinframställning(3), senast ändrad genom kommissionens förordning (EEG) nr 2505/88(4) får producenten leverera vin till destillation först när interventionsorganet har godkänt leveranskontraktet eller leveransdeklarationen. Enligt artikel 11 i kommissionens förordning (EEG) nr 3929/87 av den 17 december 1987 om skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektorn(5) kan detta godkännande lämnas först efter det att produktionsdeklarationen har lämnats in. Produktionsdeklarationerna får lämnas in fram till den 15 december i Förbundsrepubliken Tyskland och fram till den 30 november i de andra medlemsstaterna. Dessa bestämmelser kan försena destillationerna. Det bör därför fastställas att medlemsstaterna kan tillåta att kontrakten godkänns tidigare, under förutsättning att de inför påföljder i förekommande fall för de producenter som inte följer bestämmelserna ovan eller bestämmelserna i den här förordningen, särskilt artikel 2.1.

I artikel 41.4 i förordning (EEG) nr 822/87 fastställs den totala mängd som skall destilleras till högst 6,2 miljoner hektoliter. Det är därför nödvändigt att fastställa ett förfarande som gör det möjligt att uppfylla detta krav.

En förutsättning för att genomföra destillation enligt artikel 42.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87 för en viss typ av bordsvin är att det representativa priset under tre på varandra följande veckor har legat under aktiveringspriset. Den aktuella treveckorsperioden bör därför definieras. Den största mängd som en innehavare av ett långfristigt lagringskontrakt skall destillera uttrycks som en viss procentandel av den totala mängd bordsvin som denne har framställt under det produktionsår när det långfristiga lagringskontraktet ingicks. Procentandelen skall fastställas av kommissionen. Enligt artikel 42.3 i förordning (EEG) nr 822/87 får procentandelen inte överstiga 18 %.

(1) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.
(2) EGT nr L 198, 26.7.1988, s. 35.
(3) EGT nr L 212, 3.8.1983, s. 1.
(4) EGT nr L 225, 15.8.1988, s. 14.
(5) EGT nr L 369, 29.12.1987, s. 59.

Under lagringsperioden sker en naturlig förändring av vinets halt av flyktiga syror och det finns en risk att halten kan överskrida den gräns enligt ovannämnda förordning som gäller om långfristiga kontrakt avseende privat lagring av vissa bordsviner skall kunna ingås för ett visst produktionsår och som grundar sig på en lagringsperiod av nio månader. Vinet bör anses uppfylla de fastställda villkoren även om halten av flyktiga syror överskrider den halt som anges i förordningen, förutsatt att den fastställda gränsen för bordsvin av den aktuella typen inte har överskridits och att övriga administrativa och tekniska krav är uppfyllda.

Den procentandel vin som en producent får låta destillera enligt denna förordning står i relation till den mängd bordsvin som har producerats enligt den produktionsdeklaration som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3929/87 och de journaler som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 1153/75 av den 30 april 1975 om fastställande av följedokument för vinprodukter och om de skyldigheter som åligger producenter och företag, med undantag av detaljister, inom vinsektorn(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 418/86(2).

I artikel 47 i förordning (EEG) nr 822/87 fastställs att interventionsåtgärder endast kan komma producenter till godo som under en referensperiod har uppfyllt de skyldigheter som föreskrivs i artikel 35 och, i förekommande fall, artiklarna 36 och 39 i samma förordning. I vissa fall kan detta styrkas först när de åtgärder som föreskrivs i den här förordningen har utlösts, och denna bestämmelse kan därför försena genomförandet. Det bör därför fastställas att medlemsstaterna får tillåta att sådana åtgärder utnyttjas vid en senare tidpunkt. Denna möjlighet bör förenas med villkor som förhindrar att producenter som inte har uppfyllt dessa skyldigheter drar fördel av åtgärderna.

Det bör särskilt anges att leveransavtal och leveransdeklarationer skall innehålla tillräcklig information för att de aktuella vinerna skall kunna identifieras.

Det är nödvändigt att fastställa vissa tidsfrister inom vilka destillationen skall vara avslutad, både för producenter och för destillatörer, så att åtgärden blir så effektiv som möjligt.

Det är nödvändigt att förhindra att produkter som framställs genom destillation av vissa viner orsakar störningar på marknaden för vinsprit med ursprungsbeteckning. Därför bör det i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 2179/83 fastställas att produkter som framställs genom direkt destillation av sådana viner skall ha en alkoholhalt av lägst 92 %.

(1) EGT nr L 113, 1.5.1975, s. 1.
(2) EGT nr L 48, 26.2.1986, s. 8.

Priset på det vin som skall destilleras tillåter normalt inte att produkter som framställs genom destillation kan avsättas till marknadspriser. Möjlighet måste därför ges till stöd, och stödbeloppet bör fastställas på grundval av de kriterier som anges i artikel 7 i förordning (EEG) nr 2179/83, samtidigt som hänsyn tas till den osäkerhet som råder beträffande marknadspriserna för destillationsprodukter.

Det bör fastställas att det garanterade minimipriset i normala fall skall betalas ut till producenterna i så god tid att de kan uppnå en vinst som är jämförbar med den de skulle ha uppnått vid kommersiell försäljning. Destillationsstödet skall därför betalas ut snarast möjligt och lämpliga säkerheter bör ställas som garanti för att verksamheten genomförs på ett korrekt sätt.

Eftersom det inte finns någon gemenskapsdefinition av rosévin eller av blandningar av spanskt rött och vitt vin bör det för tydlighetens skull föreskrivas att rosé bordsviner skall behandlas på samma sätt som röda bordsviner och att blandade spanska viner skall behandlas på samma sätt som vita bordsviner av typ A I, eftersom dessa är nära besläktade i ekonomiskt hänseende.

Artikel 38 i förordning (EEG) nr 822/87 ger möjlighet till destillation för alla bordsviner och för viner som lämpar sig för framställning av bordsvin. De lägsta uppköpspriserna för vin som levereras till destillation har emellertid fastställts till en viss procentandel av orienteringspriserna för de olika typerna av bordsvin. Det bör därför klargöras vilka bordsviner som i ekonomiskt hänseende är nära besläktade med de olika bordsvinstyperna.

Vissa viner som levereras till destillation får bearbetas till vin som tillsatts alkohol för destillation. De bestämmelser som är tillämpliga på destillationer skall anpassas därefter, enligt de regler som anges i artiklarna 25 och 26 i förordning (EEG) nr 2179/83.

Interventionsorganen och kommissionen skall underrättas om destillationernas förlopp, särskilt vad gäller de vinmängder som destillerats och de alkoholmängder som framställts.

Lagringskontrakten för det vin som avses i artikel 42 i förordning (EEG) nr 822/87 ingicks under det föregående produktionsåret, och därför skall den senast gällande representativa kursen för det produktionsåret användas i samband med destillationen.

De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs

a) i avdelning I närmare bestämmelser om destillation enligt artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87,

b) i avdelning II närmare bestämmelser om destillation för innehavare av långfristiga lagringskontrakt för bordsvin enligt artikel 42.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87,

c) i avdelning III gemensamma bestämmelser om de destillationer som avses i avdelningarna I och II.

AVDELNING I

Destillation enligt artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87

Artikel 2

1. När destillation i enlighet med artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87 inleds för ett visst produktionsår får producenterna låta destillera en mängd bordsvin, eller vad gäller destillation enligt artikel 38, bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, som inte överskrider de högsta fastställda mängderna per hektar för den areal som producenterna använder till produktion av bordsvin.

Det antal hektar som de fastställda mängderna i första stycket hänför sig till skall vara det antal som framgår av tabell B, kolumn 3 i produktionsdeklarationen i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 3929/87.

I följande fall skall antalet hektar beräknas genom att den framställda mängden bordsvin divideras med hektaravkastningen för de använda produkterna:

— Arealen framgår inte av ovan nämnda produktionsdeklaration.

— Vinodlingsområdet är inte indelat i de vinarealkategorier som anges i artikel 12.2 i förordning (EEG) nr 3929/87.

Producenter som har för avsikt att låta destillera sitt vin skall ingå ett eller flera leveranskontrakt eller lämna in en eller flera deklarationer.

2. Leveranskontrakt eller leveransdeklarationer enligt artikel 6 får godkännas innan producenten har lämnat in den produktionsdeklaration som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3929/87, men stödet betalas ut till destillatören och säkerheten frisläpps först efter det att deklarationen har lämnats in.

I det fall som avses i föregående stycke får de sammanlagda mängder som anges i kontraktet eller deklarationen dock inte överstiga de mängder som blir resultatet när bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på de mängder bordsvin som producenten har framställt sedan början av det aktuella produktionsåret och som framgår av de journaler som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1153/75.

3. Trots punkt 1 får producenter under produktionsåret 1988/89 låta destillera en mängd bordsvin eller, vad gäller destillation enligt artikel 38 i förordning (EEG) nr 822/87, bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, som inte får överstiga en procentandel som skall fastställas av den mängd bordsvin som de har producerat i den grekiska delen av vinodlingszon C III, i den spanska delen av vinodlingszonerna C eller inom övriga vinodlingszoner.

Den mängd framställt bordsvin som ligger till grund för procentberäkningen i första stycket skall för varje producent vara lika med summan av de mängder som är upptagna som vin i kolumnen "Bordsvin" i den produktionsdeklaration som han i förekommande fall lämnat in enligt förordning (EEG) nr 3929/87 och de mängder som han själv framställt efter den sista dagen för inlämnande av deklarationen och som framgår av de journaler som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1153/75.

Vid tillämpning av punkt 2 första stycket för produktionsåret 1988/89 får de sammanlagda mängderna i kontraktet eller deklarationen inte överstiga de mängder som blir resultatet när första stycket tillämpas på de mängder bordsvin som producenten har framställt sedan början av det aktuella produktionsåret och som framgår av de journaler som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1153/75.

Artikel 3

1. Vid destillation enligt artikel 41 i förordning (EEG) nr 822/87 får kontrakten genomföras endast för en viss

procentandel av den fastställda mängden, när de meddelanden som avses i artikel 12.1 visar att den totala mängd bordsvin som anges i de kontrakt som har lämnats in till interventionsorganen överstiger den mängd som fastställs i artikel 41 i förordning (EEG) nr 822/87.

Procentandelen skall fastställas av kommissionen, enligt förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87, senast en månad efter det att kommissionen har mottagit de uppgifter som avses i föregående stycke.

2. Destillationer får inledas först när den procentandel som avses i punkt 1 har fastställts.

AVDELNING II

Destillation för innehavare av långfristiga lagringskontrakt avseende bordsvin enligt artikel 42.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87

Artikel 4

1. Den treveckorsperiod som avses i artikel 42.1 i förordning (EEG) nr 822/87 skall infalla mellan den 15 juli och den 30 november under det aktuella produktionsåret.

2. När beslut fattas för ett visst produktionsår om destillation enligt artikel 42.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87 får innehavare av långfristiga lagringskontrakt för de typer av bordsvin som beslutet omfattar och viner som i ekonomiskt hänseende är nära besläktade med dessa låta destillera en mängd vin som omfattas av lagringskontrakt, om mängden inte överstiger en procentandel som skall fastställas av den totala mängd bordsvin som de har framställt under föregående produktionsår.

3. Destillation enligt punkt 2 får endast omfatta vin som har varit föremål för ett långfristigt lagringskontrakt som ingåtts under föregående produktionsår med stöd av den förordning som ger möjlighet att ingå sådana kontrakt. Vinet skall ha de egenskaper som anges i förordningen om ingående av långfristiga kontrakt avseende privat lagring, med undantag av halten av flyktiga syror, som dock inte får överstiga den gräns som anges i artikel 66 i förordning (EEG) nr 822/87.

4. Den mängd framställt bordsvin som ligger till grund för den procentberäkning som avses i punkt 2 skall för varje producent vara lika med summan av vinmängderna i kolumnen "Bordsvin" i den produktionsdeklaration som han i förekommande fall har lämnat in enligt förordning (EEG) nr 3929/87 och de mängder som han själv har framställt efter att det deklarationen lämnades in och som framgår av de journaler som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1153/75.

AVDELNING III

Gemensamma bestämmelser

Artikel 5

Enligt artikel 47.1 i förordning (EEG) nr 822/87 får producenter som under föregående produktionsår omfattades av de skyldigheter som anges i artiklarna 35, 36 eller 39 i förordning (EEG) nr 822/87 dra fördel av de åtgärder som fastställs i den här förordningen endast om de lägger fram bevis för att de har uppfyllt sina skyldigheter under de referensperioder som anges i artikel 16 i kommissionens förordningar (EEG) nr 2352/87(1), (EEG) nr 2353/87(2) och (EEG) nr 441/88(3).

Medlemsstaterna kan dock tillåta att de leveranskontrakt eller leveransdeklarationer som avses i artikel 6 godkänns innan producenten har lagt fram det bevis som avses i första stycket, förutsatt att producenten i kontraktet eller leveransdeklarationen har uppgett att han uppfyllt de skyldigheter som avses i första stycket eller att han uppfyller det villkor som avses i artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2179/83 och förpliktar sig att inom de tidsfrister som har fastställts av den behöriga nationella myndigheten leverera de resterande mängder som krävs för att skyldigheten skall fullgöras.

Det bevis som avses i första stycket skall läggas fram före den 1 juni under det aktuella produktionsåret.

Artikel 6

1. De kontrakt och deklarationer som avses i artikel 4.1 respektive artikel 5.1 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall lämnas in till det behöriga interventionsorganet för godkännande senast fyra månader efter det att varje destillation för det aktuella produktionsåret har inletts.

Vad gäller destillation enligt artikel 41 i förordning (EEG) nr 822/87 skall kontrakten och deklarationerna dock lämnas in för godkännande senast två månader efter det att destillationen har inletts.

(1) EGT nr L 213, 4.8.1987, s. 17.
(2) EGT nr L 213, 4.8.1987, s. 22.
(3) EGT nr L 45, 18.2.1988, s. 15.

2. De kontrakt och deklarationer som avses i punkt 1 skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

a) Mängd, färg och verklig alkoholhalt i volymprocent för det vin som skall destilleras, med uppgift om det är ett bordsvin eller ett vin som lämpar sig för framställning av bordsvin.

b) Producentens namn och adress.

c) Den plats där vinet lagras.

d) Destillatörens namn eller bränneriets firmanamn.

e) Bränneriets adress.

f) Typ av bordsvin, vad gäller bordsvin av typerna A II, A III eller R III.

g) I förekommande fall en hänvisning till det lagringskontrakt som har ingåtts för vinet i fråga.

3. En förutsättning för det godkännande som avses i punkt 1 skall vara att sökanden har uppfyllt de villkor som anges i artikel 11 i förordning (EEG) nr 3929/87.

4. Interventionsorganet skall underrätta producenten om resultatet av godkännandeförfarandet senast en månad efter utgången av den tidsfrist som avses i punkt 1.

5. En producent som har ingått kontrakt skall leverera minst 10 hektoliter vin till destillation.

Artikel 7

1. Destillationer får inte äga rum efter produktionsårets slut.

2. Vid direkt destillation av vin som framställs av druvsorter som för samma administrativa enhet klassificerats både som druvsorter för vinframställning och sorter som är avsedda för framställning av vinsprit skall den framställda produkten ha en alkoholhalt av lägst 92 % vol.

Artikel 8

1. De lägsta uppköpspriserna samt stödbeloppen skall fastställas före varje produktionsårs början.

2. Destillatören skall betala producenten de lägsta uppköpspriser som avses i punkt 1 senast tre månader efter leveransen av varje parti vin till bränneriet, förutsatt att producenten senast två månader efter leveransen av vinet har lagt fram det bevis som avses i artikel 5 till den behöriga myndigheten. Om beviset lämnas in efter dessa två månader skall destillatören betala inom en månad.

Artikel 9

1. Det förskott som avses i artikel 9.1 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall betalas ut senast tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 23 i förordning (EEG) nr 2179/83, skall den säkerhet som avses i punkt 1 friställas endast om bevis som styrker att hela vinmängden har destillerats och, i förekommande fall, att uppköpspriset för vinet har betalats inom de fastställda tidsfristerna läggs fram senast vid slutet av den femte månaden efter den tidpunkt som anges i artikel 7.1.

Om beviset inte har lagts fram inom den fastställda tidsfristen men senast två månader därefter, och förseningen inte beror på grov oaktsamhet från destillatörens sida, skall interventionsorganet friställa 80 % av säkerheten.

3. Destillatörer som inte har ansökt om det förskott som avses i punkt 1 skall i förekommande fall anmodas att, inom en månad efter det att de har lämnat in ett bevis på destillation, hos interventionsorganet styrka att det lägsta uppköpspriset har betalats för det destillerade vinet inom de fastställda tidsfristerna.

Om beviset inte har lagts fram inom den fastställda tidsfristen men inom två månader därefter, och förseningen inte beror på grov oaktsamhet från destillatörens sida, skall interventionsorganet betala ut 80 % av stödet.

Bevis för att vinet har destillerats behöver inte lämnas av destillatören innan producenten har lagt fram det bevis som avses i artikel 5.

4. Om det konstateras att destillatören inte har betalat uppköpspriset till producenten, skall interventionsorganet före den 1 juni följande produktionsår betala producenten ett belopp som motsvarar stödet, i förekommande fall genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Artikel 10

1. Bestämmelserna i denna förordning om rödvin skall också tillämpas på rosévin.

2. Bestämmelserna i denna förordning om en viss typ av bordsvin skall också tillämpas på bordsviner som i ekonomiskt hänseende är nära besläktade med denna typ av bordsvin.

I denna förordning skall följande bordsviner anses vara nära besläktade i ekonomiskt hänseende med den angivna typen av bordsvin:

— A I: vita bordsviner som inte hör till typerna A I, A II eller A III.

— R I: röda bordsviner med en verklig alkoholhalt som är lägre än 12,5 % vol. och som inte hör till typerna R I eller R III.

— R II: röda bordsviner med en verklig alkoholhalt som överstiger 15 % vol. och som inte hör till typen R III.

3. I Spanien får en producent, under produktionsåren 1988/89 och 1989/90, till destillation leverera en produkt som är en blandning av ett vin som lämpar sig för framställning av vitt bordsvin eller ett vitt bordsvin av egen produktion med ett vin som lämpar sig för framställning av rött bordsvin eller med ett rött bordsvin av egen produktion. Denna produkt skall jämställas med ett vitt bordsvin av typ A I.

Artikel 11

1. I det fall som avses i artikel 26 i förordning (EEG) nr 2179/83 skall kontraktet eller deklarationen om leverans för framställning av vin tillsatt alkohol för destillation lämnas in till det behöriga interventionsorganet, beroende på destillationen i fråga, för godkännande före de tidpunkter som anges i artikel 6.1.

Interventionsorganet skall underrätta producenten om resultatet av godkännandeförfarandet senast en månad efter utgången av de tidsfrister som avses i punkt 1.

2. Vinet får endast tillsättas alkohol för destillation efter det att kontraktet eller deklarationen har godkänts och senast den 31 juli under det aktuella produktionsåret.

3. Vin som har tillsatts alkohol får inte destilleras efter följande 31 augusti.

4. Det förädlingsföretag som tillsätter alkohol för destillation skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en översikt över de vinmängder som levererats till företaget under föregående månad.

5. För vin som har tillsats alkohol för destillation skall förädlingsföretaget motta ett stöd som beräknas per hektoliter och % vol. verklig alkoholhalt före tillsats av alkohol.

Stödbeloppet skall fastställas före början av varje produktionsår.

För att få motta stöd skall förädlingsföretaget senast den 31 augusti under det aktuella produktionsåret lämna in en ansökan till det behöriga interventionsorganet och bifoga kopior av följedokumenten för transporten av det vin för vilket stödet begärs eller en sammanfattning av innehållet i dessa handlingar.

Medlemsstaterna kan kräva att kopiorna eller sammanfattningen skall vara påtecknade av en tillsynsmyndighet.

Stödet skall betalas ut senast tre månader efter det att bevis har lagts fram som styrker att den säkerhet som avses i artikel 26.4 i förordning (EEG) nr 2179/83 har ställts och under alla omständigheter först efter den dag när kontraktet eller deklarationen har godkänts.

6. Om inte annat följer av artikel 23 i förordning (EEG) nr 2179/83, skall säkerheten endast frisläppas om det före den 30 november följande produktionsår läggs fram bevis för

— att den sammanlagda vinmängd som omfattas av kontraktet eller deklarationen har tillsatts alkohol och destillerats,

— att uppköpspriset för vinet har betalats till producenten inom de tidsfrister som fastställs i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 2179/83.

Om beviset läggs fram efter det att den fastställda tidsfristen har löpt ut men senast följande 31 januari, skall interventionsorganet frisläppa 80 % av säkerheten.

Om det visar sig att företaget inte har betalat uppköpspriset till producenten, skall interventionsorganet före följande 1 maj betala producenten ett belopp som motsvarar stödet, i förekommande fall genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall senast en månad efter utgången av tidsfristen för godkännande av kontraktet eller deklara tionen meddela kommissionen de mängder vin och vin tillsatt alkohol för destillation som omfattas av de godkända leveranskontrakten och leveransdeklarationerna.

2. Destillatörerna skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en översikt över de vinmängder som har destillerats under föregående månad, uppdelade på de kategorier som avses i artikel 3.1 första stycket i förordning (EEG) nr 2179/83.

3. Medlemsstaterna skall senast den 20 i varje månad meddela kommissionen de mängder vin och vin tillsatt alkohol som har destillerats under föregående månad, uppdelade efter färg, och motsvarande mängder framställda produkter, uttryckt som ren alkohol, uppdelade enligt punkt 2.

4. Medlemsstaterna skall senast den 30 september efter produktionsåret underrätta kommissionen om de fall då destillatören eller förädlingsföretaget inte har uppfyllt sina skyldigheter och om de åtgärder som vidtagits med anledning av detta.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 augusti 1988.

På kommissionens vägnar

Frans ANDRIESSEN

Vice ordförande